

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

GORDILĂ Nicolae
CATAN Liliana
GUZUN Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul-șef al procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

CARANFIL Dumitru, *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.10.2016 – 10.04.2017;

Instanța de apel: 03.05.2017 – 18.04.2018;

Instanța de recurs: 21.06.2018 – 18.07.2018.

Asupra recursului ordinar declarat de procuror, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central, din 10 aprilie 2017 Caranfil D. a fost achitat de învinuirea încriminată în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prin rechizitoriu, Caranfil D. a fost învinuit că, în cadrul cauzei penale nr. 2016970062, pornită de DUP a DGT Sud a CNA, conform prevederilor art. 328 alin. (1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu comis de angajații Direcției regionale Sud a DPF a MAI la înregistrarea traversării frontierei de stat a Republicii Moldova, la 17 mai 2015, a mijlocului de transport de model „Toyota Avensis”cu n/î engleze XXXXX, Caranfil D. fiind citat și audiat în calitate de martor, concomitent fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal și anume de prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către martor, a dat declarații ce contravin cu probele administrate în cadrul cauzei penale menționate și anume a declarat precum că a traversat frontiera de stat în direcția „ieșire” cu mijlocul de transport de model „Toyota Avensis”cu n/î XXXXX, care-i aparține, prin punctul de frontieră Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî, revenind în Republica Moldova peste

vreo patru zile, prin regiunea transnistreană, or. Tiraspol, trecând prin or. Bender și apoi iarăși intrând în Republica Moldova prin or. Căușeni.

În cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr. 2016970062, a fost solicitată informația de la Serviciul Grăniceri a Ucrainei privind traversarea frontierei de către mijlocul de transport de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, iar conform răspunsului parvenit de la Serviciul Grăniceri a Ucrainei, este indicat faptul că instituția în cauză nu dispune de careva date privind traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport nominalizat, fapt ce denotă despre netraversarea frontierei Republicii Moldova la data de 17 mai 2015 a mijlocului de transport dat.

Pe baza stării de fapt expuse supra, acțiunile inculpatului Caranfil D. au fost calificate de către procuror în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, adică *prezentarea, cu bună știință a declarației mincinoase de către martor, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art. 401 și 402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Caranfil D. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită sancțiunea sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu aplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În argumentarea cererii de apel, procurorul a menționat că sentința de achitare pronunțată de instanță este una ilegală. Astfel, nu sunt atinse scopurile pedepsei penale și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Ansamblul probelor privite în coroborare, față de inculpatul Caranfil D., indică că el intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lui, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit și a admis în mod conștient, survenirea acestor urmări. Se menționează că, la 10 aprilie 2017, au avut loc susținerile verbale după care președintele ședinței a anunțat o pauză și după aproximativ 30 min. a dat citire dispozitivului sentinței de achitare, aceste circumstanțe trezind dubii privitor la legalitatea actului adoptat.

Prima instanță nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de către acuzator ci s-a axat exclusiv pe probele prezentate de partea apărării fapt ce, de asemenea, trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale.

Totodată acuzatorul de stat relatează că, instanța de fond s-a referit la o cauză penală ce se află pe rol în instanța din Ceadâr-Lunga pe care nu este o hotărâre definitivă și a făcut apreciere la modul de audiere a martorului, ceea ce de asemenea trezește dubii privind examinarea obiectivă a cauzei penale respective. În cadrul examinării cauzei președintele ședinței de judecată nu a acceptat nici un demers din partea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2018, apelul declarat de procuror a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Caranfil D.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din art. 93-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza din toate aspectele, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenții, coroborării lor și în consecință a reținut just că inculpatul urmează a fi achitat de cele imputate prin rechizitoriu, deoarece în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii din art. 312 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, de principiu, sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului. În cursul judecării apelului, la solicitarea procurorului, au fost reaudiați martorii Cristioglo D. și Hantea V. Ulterior, instanța de apel a procedat la ascultarea inculpatului Caranfil D., conform dispozițiilor art. 367; 415, alin. (2¹) Cod procedură penală.

S-a subliniat că procurorul, formulând învinuirea, a pus accentul pe informația parvenită de la Serviciul Grăniceri al Ucrainei, comunicatul parvenit a atestat faptul că, în cadrul interacțiunii speciale de investigație și potrivit informațiilor din baza de date “Гарт”, “Риск” date cu privire la traversarea frontierei de stat de către automobilul de model „Toyota Avensis”, respectivul serviciu nu deține.

Instanța de apel a menționat că nu poate pune informația respectivă la baza unei condamnări, deoarece proba nu a fost colectată cu respectarea prevederilor art. 536 - 538 Cod de procedură penală, la caz fiind aplicate prevederile art. 94, alin. (1), pct. 8), alin. (2) Cod de procedură penală. Informația prezentată de Serviciul Grăniceri al Statului Ucrainean este vagă după conținut, deoarece se face referință la datele aflate doar în sistemele “Гарт”, “Риск”, fără a fi precizate și alte date din tot sistemul de înregistrare și evidență a mijloacelor de transport și persoanelor care traversează frontiera a respectivului stat. Mai mult, din tot numărul de documente copii aflat în dosar, doar informația parvenită de la Serviciul Grăniceri al Statului Ucrainean nu este autenticată de către ofițerul de urmărire penală, respectivul înscris în copie neavând calitatea de document.

În aceste condiții, apar ca nefondate susținerile din apelul procurorului în sensul că informațiile Serviciului Grăniceri al Statului Ucrainean dovedesc faptul că inculpatul Caranfil D. este incontestabil autorul faptelor ce fac obiectul prezentului dosar. Nici celelalte probe cercetate de instanța de apel nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului Caranfil D. Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul invocat de procuror că, judecătorul instanței de fond s-a aflat în deliberare aproximativ 30 min., ceea ce denotă că sentința este nefondată. Și faptul că instanța nu a admis nici un demers înaintat de către acuzatorul de stat, de asemenea nu este motiv de casare a sentinței de achitare și emiterea unei sentințe de condamnare, deoarece procurorul în cererea de apel nu a indicat la care demers se referă, nu a indicat solicitarea înaintată și impactul refuzului de a admite demersul, asupra procesului de cercetare și probare a existenței învinuirilor formulate

inculpatului. Afirmația procurorului despre dovedirea vinovăției lui Caranfil D. se prezintă a fi mai mult declarativ-formale decât un argument forte, bazat pe probe concrete analizate în instanța de judecată.

Cu privire la demersul privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională, în care s-a menționat că este necesar de a ridica documente ale Serviciului de Grăniceri al Ucrainei și a se verifica baza de date privind traversarea de către Caranfil D. cu automobilul său de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, la 17 mai 2015, prin punctul de trecere a frontierei de stat cu Ucraina: Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî, precum și de a stabili data și punctul de trecere a frontierei de stat al Ucrainei la ieșire cu Republica Moldova, instanța de apel, consultând prevederile art. 532 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia de a respinge demersul privind inițierea de către instanța de apel a procedurii de asistență juridică internațională în materie penală.

Concomitent instanța de apel i-a predispus posibilitatea procurorului, prin intermediul Procuraturii Generale, să înainteze cerere de asistență juridică internațională către Statul Ucrainean în vederea prezentării instanței unor probe veridice despre existența sau inexistența faptului infracțional. În vederea executării respectivilor acțiuni procurorului i-a fost acordat timp suplimentar de 2 luni. Ulterior, la data de 21 februarie 2018, în adresa instanței a parvenit demersul procurorului-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, D. Calendari, prin care el și-a retras demersul privind acordarea termenului de două luni pentru solicitarea asistenței Procuraturii Generale în vederea executării cererii de asistență juridică internațională înaintată pe prezenta cauză și a solicitat examinarea repetată a demersului privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională înaintat la 14 februarie 2018. Însă, instanța de apel a reținut că nu existau temeiuri de a fi admis demersul repetat înaintat de procuror, din următoarele considerente.

Potrivit art. 532 Cod de procedură penală cererile privitoare la asistența juridică internațională în materie penală se fac prin intermediul Ministerului Justiției sau al Procuraturii Generale direct și/sau prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Moldova, cu excepția cazurilor când, pe bază de reciprocitate, se prevede o altă modalitate de adresare.

Potrivit art. 7 alin.(1) din Legea nr.371-XVI din 01 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală: *„Cererile de asistență juridică se adresează prin intermediul autorităților centrale, care sunt Ministerul Justiției și Procuratura Generală. Prin intermediul Ministerului Justiției se transmit cererile de asistență juridică formulate în fazele de judecată și de executare a pedepsei, iar prin intermediul Procuraturii Generale, cele formulate în faza de urmărire penală.”*

Art. 531 alin. (1) Cod de procedură penală, la care a făcut trimitere procurorul, este o prevedere cu caracter general, însă art. 532 Cod de procedură penală și art. 7 alin.(1) a Legii nr.371-XVI din 01 decembrie 2006, prevede posibilitatea Procurorului General de a interpela statul vecin în vederea asigurării asistenței juridice internaționale.

Totuși, pe parcursul urmăririi penale procurorul nu a tentat de a interpela statul vecin în vederea asigurării executării asistenței juridice internaționale, precum și pe parcursul judecării cauzei nu au fost întreprinse aceste acțiuni (cel puțin, din cercetarea materialelor dosarului, reiese, că lipsesc demersurile respective cu privire la acordarea asistenței juridice, înaintate Procurorului General), iar la moment procurorul nu a prezentat probe care ar arăta imposibilitatea realizării respectivei solicitări prin intermediul Procuraturii Generale și nu a indicat motivele care nu-i permit să înainteze comisia rogatorie prin intermediul Procuraturii Generale.

În concluzie, examinând atât rechizitoriul, cât și întregul material probator administrat în faza de urmărire penală, este evident că acuzare formulată de procuror își găsește centrul de greutate în informația de la Serviciul Grăniceri a Ucrainei privind traversarea frontierei de către mijlocul de transport condus de inculpat. În acest sens informația prezentată de către procuror nu este una credibilă (motivele sunt expuse supra), iar faptul că lipsește înregistrarea informației în unele baze de date a Serviciului Vamal din Ucraina despre traversarea automobilului nominalizat a frontierei de stat nu probează faptul că automobilul nu se afla la punctul trecerii Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî, or potrivit informației recepționate, instituția în cauză făcând referință la datele din sistemele “Гарт”, “Риск” indică că nu dispune de date privind traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport nominalizat.

În acest context, prima instanță întemeiat a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar proba vinovăția lui Caranfil D. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul declară recurs ordinar și solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor de către Curtea Supremă de Justiție.

Recurentul susține că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În decizia instanței de apel s-a indicat că: *„Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate”* însă, la 14.02.2018 în instanța de apel, procurorul a înaintat un demers privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională reieșind din faptul că cauza penală se referă la învinuirea inculpatului pentru declarații false privind trecerea la 17.05.2015 a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina și aflarea unei perioade de timp în acest stat, după care Caranfil D. s-a întors în Republica Moldova. La materialele cauzei penale a fost anexat un răspuns pe cale operativă din partea Serviciului de Grăniceri al Ucrainei, Direcția regională de sud, cu sediul în or. Ismail, str. G. Muzîcenco, 31, cu nr.51/6713 din 10.08.2015, f.d.55, din care rezultă că autoturismul de model „Toyota Avensis”, cu n/î XXXXX, nu a intrat pe teritoriul Ucrainei.

Prin urmare, s-a constatat că este necesar de a ridica documentele Serviciului de Grăniceri al Ucrainei și a verifica baza de date privind traversarea de către Caranfil D. cu automobilul său de model „Toyota Avensis”, cu n/î XXXXX, la 17.05.2015 prin punctul

de trecere a frontierei de stat cu Ucraina Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî, precum și de a stabili data și punctul de trecere a frontierei de stat al Ucrainei la ieșire cu Republica Moldova.

Luând în considerație cele menționate, în scopul stabilirii și cercetării depline a tuturor circumstanțelor cauzei, a apărut necesitatea efectuării unor acțiuni procesuale pe teritoriul Ucrainei.

În conformitate cu prevederile art. 53, 413 alin.(3), 531, 533 alin.(l) pct.3) și 9) CPP și a Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr. 371-XVI din 01.12.2006, în temeiul Tratatului dintre Republica Moldova și Ucraina privind asistența juridică și relații juridice în materie civilă și penală, încheiat la data de 13.12.1993 la Kiev și a Convenției europene de asistență juridică în materie penală din 20.04.1959, semnată la Strasbourg, procurorul solicită înaintarea cererii de asistență juridică internațională prin intermediul Ministerului Justiției a Republicii Moldova către organele competente ale Ucrainei, acordarea asistenței juridice în cazul dat prin efectuarea următoarelor acțiuni:

- efectuarea ridicării de documente de la Serviciul de Stat de Grăniceri al Ucrainei, Direcția regională sud și verificarea bazei de date specializate cu privire la:

- trecerea frontierei de stat din Republica Moldova cu intrare în Ucraina de către cetățeanul Republicii Moldova - Caranfil D., a.n. XXXXX, prin punctul de trecere Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî la 17.05.2015 și ieșirea de pe teritoriului Ucrainei cu intrare în Republica Moldova în perioada de timp 17.05.2015 - 01.11.2015, cu identificare datei și locului, punctului de trecere a frontierei de stat al Ucrainei;

- trecerea frontierei de stat din Republica Moldova cu intrare în Ucraina a automobilului de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, prin punctul de trecere Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî la 17.05.2015, și ieșirea de pe teritoriului Ucrainei cu intrare în Republica Moldova în perioada de timp 17.05.2015 - 01.11.2015, cu identificarea datei și locului, punctului de trecere a frontierei de stat al Ucrainei.

Demersul privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională se întemeiază pe prevederile art.531 alin.(l) Codul de procedură penală - *(1) Raporturile cu țările străine sau curțile internaționale referitoare la asistența juridică în materie penală sînt reglementate de prezentul capitol și de prevederile Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală. Dispozițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și alte obligații internaționale ale Republicii Moldova vor avea prioritate în raport cu dispozițiile prezentului capitol;* pe prevederilor art. 532 Codul de procedură penală - *Cererile privitoare la asistența juridică internațională în materie penală se fac prin intermediul Ministerului Justiției sau al Procuraturii Generale direct și/sau prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Moldova, cu excepția cazurilor cînd, pe bază de reciprocitate, se prevede o altă modalitate de adresare;* pe art. 7 alin.(l) din Legea nr. 371-XVI din 01.12.2006 „cu privire la asistența juridică internațională în materie penală”, care stipulează că, *„(1) Cererile de asistență juridică se adresează prin intermediul autorităților centrale, care sînt Ministerul Justiției și Procuratura Generală. Prin intermediul Ministerului Justiției se transmit cererile de*

asistentă juridică formulate în fazele de judecată și de executare a pedepsei, iar prin intermediul Procuraturii Generale, cele formulate în faza de urmărire penală.”

În conformitate cu art. 413 alin.(3), (4) CPP, instanța de apel, la cererea părților poate administra probe noi. În cazul în care se invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță. Poate invoca administrarea de noi probe numai procurorul și avocatul care nu au participat la judecarea cauzei în primă instanță. Însă, fiind invocată necesitatea administrării unei noi probe, instanța de apel neîntemeiat și contrar normelor sus menționate a respins demersul procurorului.

În drept, procurorul își fundamentează cererea de recurs declarată pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului se întemeiază, *în drept*, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Potrivit cererii de recurs, Colegiul constată că procurorul pledează pentru casarea integrală a deciziei instanței de apel, din motiv că la etapa precedentă de judecare a cauzei s-a admis o eroare gravă de fapt, care ar fi afectat iremediabil soluția pronunțată de Curtea de Apel, în particular fiind vorba despre refuzul neîntemeiat al Colegiului judiciar al instanței de apel de a satisface demersul procurorului privind administrarea unei probe noi.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele punctate supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că erorile semnalate de recurent nu sunt subsecvente cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular.

Mai mult ca atât, Colegiul apreciază că recursul declarat este mai degrabă un „*apel deghizat*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează în mod esențial pe un argument deja examinat și respins în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea definitivă și executorie a instanței de apel, prin care s-a menținut soluția achitării în privința lui Caranfil D.

Colegiul penal a statuat asupra soluției de inadmisibilitate, din următoarele considerente.

Într-un prim aspect, se va consemna că, potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt presupune stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Prin alte cuvinte, eroarea gravă de fapt nu se referă la aspectele procesuale și nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța dintre cele reținute de instanță și conținutul real al materialului probator acumulat, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care probatoriul administrat îl susține.

În cauza deferită judecării, o atare eroare de drept nu a fost constatată de către instanța de recurs că ar fi fost admisă la etapa judecării cauzei în ordine de apel.

De asemenea, instanța de recurs apreciază că, hotărîrea atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la adoptarea dispozitivului deciziei expus în pct. 4 din prezenta hotărîre, mai mult că careva temeiuri de casare *ex officio* Colegiul nu a stabilit.

Pe de altă parte, cu privire la erorile procesuale punctate de procuror în cererea de recurs, Colegiul ține să-i explice recurentului că, în principiu, soluția instanței de apel privitor la respingerea demersului acestuia de a înainta o cerere de acordare a asistenței juridice internaționale către organele de resort al Ucrainei, pentru administrarea unor probe noi, este corectă. În opinia Colegiului soluția instanței de apel în această parte este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept constatate din actele dosarului, iar careva temeiuri de a interveni în aceasta, nu se impun.

În acest sens, se relevă că, potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

Pentru verificarea respectării regulilor expuse supra, Colegiul va supune unei analize minuțioase aspectele procedurale subsecvente judecării cauzei în apel.

Din baza factologică imputată inculpatului, prezintă interes faptul că Caranfil D. a fost învinuit de aceea că ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal, și anume *a prezentat, cu bună știință declarații mincinoase în calitate de martor în cadrul urmăririi penale pornite de DUP a DGT Sud a CNA, în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu comis de angajații Direcției regionale Sud a DPF a MAI la înregistrarea traversării frontierei de stat a Republicii Moldova, la data de 17 mai 2015, a mijlocului de transport de model „Toyota Avensis” cu n/î engleze XXXXX, pe care ultimul îl conducea.*

Proba decisivă pusă la baza învinuirii lui Caranfil D. a fost informația parvenită de la Serviciul Grăniceri al Ucrainei privind traversarea frontierei de către mijlocul de transport de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, în care s-a indicat că instituția în

cauză nu dispune de careva date privind traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport nominalizat. Mai concret, în comunicatul parvenit de la Serviciul Grăniceri al Ucrainei, s-a atestat faptul că, în cadrul interacțiunii speciale de investigație și potrivit informațiilor din baza de date “Гарт”și “Риск” careva date despre traversarea frontierei de stat de către automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î engleze XXXXX, respectivul serviciu nu deține.

Procurorul, formulând învinuirea, a pus accentul anume pe informația de mai sus, însă, instanța de apel a menționat că nu poate pune informația respectivă la baza condamnării lui Caranfil D., deoarece proba nu a fost colectată cu respectarea prevederilor art. 536 - 538 Cod de procedură penală, la caz fiind aplicate prevederile art. 94 alin. (1) pct. 8), alin. (2) Cod de procedură penală. Instanța de apel a apreciat că informația furnizată de Serviciul Grăniceri al Statului Ucrainean este vagă după conținut, deoarece se face referință la datele aflate în sistemele electronice: “Гарт” și “Риск”, fără a fi verificate și alte sisteme de înregistrare și evidență a mijloacelor de transport și a persoanelor care traversează frontiera statului Ucrainean. Mai mult, instanța a semnalat că, din toate copiile documentelor aflat în dosar, doar informația parvenită de la Serviciul Grăniceri al Statului Ucrainean nu este autentificată de către ofițerul de urmărire penală, ceea ce denotă că respectivul înscris nu are calitatea de document.

Față de cele ce preced, Colegiul intervine cu precizarea că atât doctrina juridică națională, cât și prevederile din art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală stabilesc faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțele judiciare privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Nemijlocit, operațiunea verificării constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, înlăturarea contradicțiilor existente. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care *probele reflectă adevărul*.

Astfel, facultatea de a aprecia relevanța unei „*oferte de probă*” făcute, la caz, de partea acuzării, ia apartenență indubitabil instanței de apel, care și-a argumentat în mod ireproșabil refuzul de a pune la baza învinuirii proba obținută cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, Colegiul penal specifică că judecând apelul instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată. Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la soluția notată în pct. 4 din prezenta hotărâre.

În continuare, se constată că, procurorul, în ședința instanței de apel din 14 februarie 2018, a intervenit cu solicitarea de a fi înaintată o cerere de asistență juridică internațională organelor competente din Ucraina, în vederea efectuarea ridicării de

documente de la Serviciul de Stat de Grăniceri al Ucrainei, Direcția regională sud și verificarea bazei de date specializate cu privire la:

- *trecerea frontierei de stat din Republica Moldova cu intrare în Ucraina de către cetățeanul Republicii Moldova - Caranfil D., a.n. XXXXX, prin punctul de trecere Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî la 17.05.2015 și ieșirea de pe teritoriului Ucrainei cu intrare în Republica Moldova în perioada de timp 17.05.2015 - 01.11.2015, cu identificare datei și locului, punctului de trecere a frontierei de stat al Ucrainei;*

- *trecerea frontierei de stat din Republica Moldova cu intrare în Ucraina a automobilului de model „Toyota Avensis” cu n/i XXXXX, prin punctul de trecere Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî la 17.05.2015, și ieșirea de pe teritoriului Ucrainei cu intrare în Republica Moldova în perioada de timp 17.05.2015 - 01.11.2015, cu identificarea datei și locului, punctului de trecere a frontierei de stat al Ucrainei.*

Potrivit stipulărilor din art. 413 Cod de procedură penală instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. În cazul în care se invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în prima instanță.

După cum se învederează din textul legii, una din condițiile admiterii demersului privitor la administrarea unei probe noi, la etapa judecării cauzei în apel, este expunerea de motive care au împiedicat prezentarea lor în prima instanță, totodată cu privire la admisibilitatea, concludența și utilitatea prezentării de probe noi, se audiază opiniile intimatului și ale celorlalți participanți.

Reieșind din cele consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din 14 februarie 2018, la întrebarea instanței de ce un atare demers nu a fost depus la etapa judecării cauzei în prima instanță, procurorul Calendari D. a specificat că nu a participat la urmărirea penală și la judecarea cauzei de către prima instanță, de aceea nu cunoaște care a fost impedimentul adresării demersului la etapele precedente.

Ca atare, procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5-6 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, reprezintă învinuirea în instanța de judecată și urmează să dea dovadă de un rol activ contribuind la aflarea adevărului în cadrul procesului penal. Din cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, se deduce că elementele procesului de tip adversarial indică la faptul că procurorul, în calitate sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța nu are sarcina probei, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, amintim că, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În speță, instanța de apel a apreciat circumstanțiat relevanța admiterii demersului înaintat de procuror consemnând următoarele:

„Colegiul judiciar reține că în instanța de apel procurorul a înaintat un demers privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională, în care s-a menționat că este necesar de a ridica documente ale Serviciului de Grăniceri al Ucrainei și a se verifica baza de date privind traversarea de către Caranfil D. cu automobilul său de model „Toyota Avensis” cu n/i XXXXX, la 17 mai 2015, prin punctul de trecere a frontierei de stat cu Ucraina: Ceadâr-Lunga - Novîe Troianî, precum și de a stabili data și punctul de trecere a frontierei de stat al Ucrainei la ieșire cu Republica Moldova.

Instanța de apel, consultând prevederile art. 532 Cod de procedură penală, a respins demersul procurorului privind inițierea de către instanța de apel a procedurii de asistență juridică internațională în materie penală. Concomitent instanța de apel i-a predispus posibilitatea procurorului, prin intermediul Procuraturii Generale, să înainteze cerere de asistență juridică internațională către Statul Ucrainean în vederea prezentării instanței unor probe veridice despre existența sau inexistența faptului infracțional. În vederea executării respectivelor acțiuni procurorului i-a fost acordat timp suplimentar de 2 luni.

Ulterior, la data de 21 februarie 2018, în adresa instanței a parvenit demersul procurorului-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, D. Calendari, prin care el și-a retras demersul privind acordarea termenului de două luni pentru solicitarea asistenței Procuraturii Generale în vederea executării cererii de asistență juridică internațională înaintată pe prezenta cauză și a solicitat examinarea repetată a demersului privind înaintarea cererii de asistență juridică internațională înaintat la 14 februarie 2018.

Colegiul judiciar a reținut că nu existau temeiuri de a fi admis demersul repetat înaintat de procuror, din următoarele considerente.

Colegiul judiciar menționează că, pe parcursul urmăririi penale procurorul nu a tentat de a interpela statul vecin în vederea asigurării executării asistenței juridice internaționale, precum și pe parcursul judecării cauzei nu au fost întreprinse aceste acțiuni (cel puțin, din cercetarea materialelor dosarului, reiese, că lipsesc demersurile respective cu privire la acordarea asistenței juridice, înaintate Procurorului General), iar la moment procurorul nu a prezentat probe care ar arăta imposibilitatea realizării respectivei solicitări prin intermediul Procuraturii Generale și nu a indicat motivele care nu-i permit să înainteze comisia rogatorie prin intermediul Procuraturii Generale.”

Având în vedere cele consemnate, se poate de sintetizat că, instanța de apel, urmărind textul legii - art. 414 Cod de procedură penală, a verificat sub toate aspectele legalitatea și temeinicia sentinței și corect a conchis asupra menținerii soluției de achitare în privința lui Caranfil D. respingând argumentat demersul procurorului vizavi de efectuarea procedurii de asistență juridică internațională.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a adoptat o soluție corectă.

În consecință, reținând că cererea de recurs întemeiată pe motivele de mai sus, nu are niciun fundament legal, autorul referindu-se preponderent la o chestiune deja soluționată de instanța de apel, Colegiul va dispune inadmisibilitatea acestei cereri, pentru că o consideră vădit nefondată.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de procuror nu și-au găsit confirmarea, fiind nefondate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe Caranfil Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 august 2018.

Președinte

GORDILĂ Nicolae

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

GUZUN Ion